నల్లపిల్ల

౧

అది చక్కని ప్రభాతసమయం. మూడురోజులు ముసురు అయిన తర్వాత ఆవేళనే మంచి ఎండకాసే సూర్యకాంతి వచ్చింది. నూతన వికాసంతోటి మళ్ళీ ప్రపంచానికి ఉజ్వలత్వం వచ్చినట్టుగా వుంది.

అప్పుడు రాజలక్ష్మి కాఫీగింజలు వేయించుకొంటూంది. ఆమె కనతిదూరాన నాలు గేండ్ల ఎడపిల్ల ఏడాదివయస్సుకల పిల్లవానిని ఆడిస్తోంది. కాని పిల్లవాడు రోదనం మాన లేదు.

ఎంతకీ పిల్లవాడు సముదాయింపబడని కారణంచేత, రాజలక్ష్మి చేతనున్నపని మానివేసి వానినెత్తుకొని పాలిచ్చుట మొదలు పెట్టింది.

ఆలా కాస్సేపు పాలిచ్చి నిసువుకి 'మాచంద్రి లేకపోతే అసలు వేగదమ్మా, నాకెల్లాగో కాని,' అని గొణుగుకొంటూ వుండగానే ఎదుట చంద్రి ప్రత్యక్షమైంది. దాన్ని చూడగానే పిల్లలిద్దరూ పొంగిపోయారు. అప్పుడు

రాజలక్ష్మి :

ఏమేవు? సమత్తపెళ్ళికూతురా! నిన్నే వస్తావనుకొన్నాను. నువ్వు లేకపోతే అసలు తెమలదే నాకు. నిన్నా నీళ్లు?

చంద్రి :

(ఇంచుక సిగ్గుపడుతూ) మ రేనండి.

రాజలక్ష్మి :

అదేమిటేవు, అప్పుడేనా, అంతమనిషి వయినట్లుగా వున్నావు? ఆచీర నేనిచ్చిన దేనా ?

చంద్రి :

మీారిచ్చినదేనండి, అబ్బాయిగార్నివ్వాం డెత్తుకుంటానని చెయ్యిచాపింది.

రాజలక్ష్మి :

కాస్సేపు ఆల్లాతీసుకుపోయి ఆడించవమ్మా. ఇట్లు చెప్పి ఆమె పిల్లవానినిచ్చి పంపివేసింది చంద్రిని.

౨

దక్షిణంవైపు కటకటాల్లోవున్న కుర్చీలో కూచొని యేదో నవల చదువుకొంటూ [illegible] ధ్యమధ్య నేదో ఆలోచించుకొనుచు[illegible] ప్రకాశరావు.

అంతలో వెండిపళ్లెములో తమలపాకులు [illegible] గమగమలాడే వక్కపొడి వేసికొని రాజలక్ష్మి నిర్మలప్రవాహమువలె అక్కడికి వచ్చిన[illegible] ప్రకాశము గుర్తింపనేలేదు.

అప్పుడతనిబుజాలమీాద చేయి[illegible]

రాజలక్ష్మి :

యేమిటా ఆలోచన ? అస్తమా[illegible] దువే !

ప్రకాశరావు :

నిన్నుచూడనేలేదు. ఈవేళ [illegible] దరగా తెమిలావు.

రాజలక్ష్మి :

చంద్రి మళ్లీ వస్తోంది కాదండి, అంచేత నాకింక సుఖవు, వీలూ కుదిరాను.

ప్రకాశరావు :

పిల్లలుంటే వీలా మరి, (అని నవ్వాడు.)

రాజలక్ష్మి :

అదికాదండీ– మీామాటలు ?

(అని బుగ్గమీద వేసింది.)

ప్రకాశరావు :

రాజ్యం! ఇల్లా కూచుందూ, (అని పుస్తకం అవతలపెట్టి భార్యని వళ్లో కూర్చోపెట్టుకొన్నాడు.)

రాజలక్ష్మి తమలపాకు లందిస్తోంది. ప్రకాశరావు నములుతున్నాడు. ఇరువురి నేత్రాలూ మెఱసిపోతూన్నవి. ఇద్దరి అవయవాలూ పొంగిపోతున్నవి. ఉభయకపోలాలూ రక్తిమ పొందినవి. అతని కళ్ళల్లోకి ప్రేమతొలకాడే తన పెద్దకళ్ళతో చూస్తూ మరల ప్రసంగం అందుకొని

రాజలక్ష్మి :

ఇందాకా యేమిటి ఆలోచిస్తూన్నారు? ఆ పుస్తకంలో సంగతేనా ?

ప్రకాశరావు :

ఔను, అందులో ఒకజమీందారు తోటమాలికూతుర్ని ప్రేమిస్తాడు. అది సంభవమా అని ఆలోచిస్తున్నాను.

రాజలక్ష్మి (నవ్వి) :

మొగాళ్ళకేమిటి ? సహనశక్తి తక్కువ. ఆత్మసంయమము లేదు. మనస్సుని ధైర్యంతో తిప్పుకో లేరు. అయినా అంత శ్రీమంతుడు తలుచుకొంటే అప్సరసలు దిగివస్తారే, తోటమాలికూతుర్ని ప్రేమించడం చిత్రంగానే వుంది.

ప్రకాశరావు :

ఏమో ? కాని నాకొకటి తోచింది. తక్కువ జాతులలో శరీరపరిశ్రమ విశేషంగా వుంటుంది. అట్టి నిరంతరవ్యాయామమువల్ల శరీరము దృఢమవుతుంది. వారికే సమున్నత సుందరవక్షోజసౌందర్యం వుంటుంది. ఆరోగ్యవద్దేహంలోని వంపులూ, అవయవ పరిస్ఫుటత్వం వారికున్నట్లు అగ్రజాతులలో వుండదు. పై వారికి శరీరచ్ఛాయా, నాగరిక చందం, కృతకవేషంలోని విద్యుద్ధాళధళ్యం మాత్రమే వున్నవి. రాజ్యం! అందమంటే రంగులోవుందా ? సర్వావయవసమాననిర్మాణం లోనే వుంది. యేమంటావు ?

రాజలక్ష్మి :

నిజమే లెండి ? మీమాట తీసెయ్యడమెందుకుగాని, నావూహాలో, తేజోమయసౌందర్యం పవిత్రహృదయంవుంటేనేకాని వుండదు. మనసు చక్కనా? మనిషి చక్కనా ?

ప్రకాశరావు :

మనస్సుకంటే మనిషే దబ్బున ఆకర్షించేది. పట్నవాసాలలో కృతకవేషాల చూడు. స్నోపవుడరు అద్దిన నీరసవేషాలు. నూటికి తొంభయిమంది పిల్లలకి ల్యుకోరియా జబ్బులో, హిష్టీరియా జబ్బులో! అంతదూరమెందుకు? నిన్న మనకళ్ళఎదుటి పిల్ల చంద్రి చూడెంతమనిషి అయిందో? నల్లనిపిల్ల అయినా దాని కళ్ళల్లోని వెలుగుచూడు, లోపలి ఆరోగ్యం ఎలా తెలియచేస్తోందో ?

రాజలక్ష్మి :

అల్లా చెప్పండి? దానిమీద కెడుతోందా మీమనస్సు, ఈమధ్య దానికీ షోకు ఎక్కువవుతోంది లెండి.

ప్రకాశరావు :

అబ్బే! అందుకుకాదే! మాటవరసకి చెప్పాను.

అంతలో చంద్రి పిల్లవాణ్ని చంకపెట్టుకొని దడాలున, ‘అమ్మగారూ’ అని లోపలికి వచ్చి సిగ్గుపడి నాలుక కఱుచుకొంటూ పరిగెత్తింది. ‘ఎందుకే’ అని రాజలక్ష్మి దబ్బున లేచి వెళ్ళింది.

వారి వెనకాలే యోచనాపూరితహృదయంతో ప్రకాశరావుకూడా వెళ్లాడు.

3

ప్రకాశరావు తన యింటివెనుకవున్న తోటలోని బంగాళగదిలో కూచొని ఆలోచించుకొంటూవున్నాడు.

అప్పటికి నాలుగుగంటలు కావస్తోంది. ప్రకాశరావు చక్కగా క్రాపుదువ్వుకొని విలాసభరితమైన వేషంతో నున్నాడు.

ఆ సమీపమున చాలారకములైన పూల మొక్కలున్నాయి. చక్కగా వికసించిన అనేకరకాలపువ్వుల నెత్తావి, గాలి విసరినప్పుడల్లా వచ్చి నెమ్మేనుపులకరింపచేస్తోంది. పైని విశాలవిస్తృతాకాశంలోని అగాధతమనైల్యాం మానసహృదయంలోని కామోద్రేకం వలె ప్రగాఢమవుతోంది.

అప్పుడే చంద్రి, ఒక వెండిగ్లాసులో కాఫీ పోసి ప్రకాశరావుకిచ్చే నిమిత్తము పట్టుకొని వస్తోంది. ఆమె మెజ్జగులాబీరంగుచీర, అమ్మగారిచ్చినది, కట్టుకొని- ఆకుపచ్చ పొట్టిరవిక తొడుగుకొని- చక్కగా తీర్చికొన్న కబరీభరమునిండా మల్లెపూలు తురుముకొని- మెడనిండా పొగడపూలదండలు హారాలుగా వేసికొని వస్తోంది. ఆమె సమీపించిన కొలదీ పరిమళలహరి ఒకటి బయలుదేతి యెదుటపడువారినెల్లా ముంచెత్తుతోంది.

మెల్లగా ప్రకాశరావుని సమీపించి

చంద్రి:

పంతులుగారూ కాఫీ పుచ్చుకోండి, మళ్లా అమ్మగారిదగ్గర కెళ్ళాలి.

ప్రకాశరావు:

ఔనుగాని, చంద్రీ! అమ్మగార్కి పురుడు వచ్చి యెన్నోరోజీవేళ? పిల్లాతల్లీ కులాసాగా వున్నారా?

చంద్రి:

ఈవేళకి తొమ్మిదండి, ఇద్దరూ కులాసాగానే వున్నారండి. ఇక గళాసివ్వండి పట్టుకెల్తాను.

కాని ఆసమయాన వారిరువురూ ఒకర్ని చూచి మరొకరాకర్షింపబడుతున్నారు. చంద్రి మహోత్తుంగవక్షం పైడలుతరంగం వలె లేస్తూ పడుతోంది. సన్ననినడుము లత కూనవలె కంపించిపోతోంది. అందుచేత దబ్బున గ్లాసుపుచ్చుకొని పోబోతోంటే, గట్టిగా చేతులతో కౌగలించి పట్టుకొన్నాడు ప్రకాశరావు, ఆమె వేగముతో వానిని కూడా త్రోసికొని గేటుదాకా వచ్చింది.

అక్కడకు రాగానే ప్రకాశరావు తనబల మెల్ల నుపయోగించి చంద్రిని నిలువరించి తలుపు గడియవేసాడు. చేయునదిలేక చంద్రి వణికిపోతోంది, కళ్ళలోనుంచి నీరు కారుతోంది. అప్పుడు ఆమె కళ్ళనీళ్లు తుడుస్తూ

ప్రకాశరావు:

చంద్రీ! భయపడకు, నిన్ను నేను చాలగా ప్రేమించాను. యేంచెయ్యను? ఇక్కడికి ఆరు నెలలనుంచి ఎంతో బాధపడుతున్నాను. ఈవేళ నావకాశం చిక్కింది. నీకు కావలసినంత ధనం యిస్తాను. ఇక రామరి.

అని గట్టిగా ఆమె వక్షము తన వక్షాని కదుముకొని, చంద్రి కన్నులపైన, మొగము మీద, బుగ్గలమీద, నడుంమీద, దొరికినచోటల్లా కొన్నివేల ముద్దులవర్షం కురిపించాడు.

చంద్రినికూడా ప్రబలావేశం క్రమ్ముకుంది. శరీరంలో స్మృతిలేదు. ఆరతిపారవశ్యంలో

...నుకుంటూ ప్రకాశరావుని గట్టిగా కౌగలించుకొంది. అబ్బినచోటల్లా ఉన్మత్తమృగంవలె ముద్దు పెట్టుకోనారంభించింది.

ఒకే నిముషంలో నౌకరు సొమ్మసిల్లి పోయాడు. మెల్లిగా ప్రకాశరావు ఆమెను ప్రక్కగదిలోనికి తీసికొని పోయాడు.

౪

రాజలక్ష్మికి చెప్పరాని కోపమువచ్చింది. అధరోష్ఠము కంపించి పోతోంది. కళ్ళవెంట నీరు కారుతోంది. అప్పుడు తనయెదుట నిల్చివున్న చంద్రితల్లిని చూచి

ఓసేవు ముసలీ! ఇక దాన్ని నాకళ్ళ పడనీకు. వెధవకి పెళ్ళైనాకాలేదు. ఇక్కడికి నాలుగైదు నెలలనుంచి యీపాడుపని జరుగుతోంది. నిన్న నాకళ్ళ పడింది.

ముసలి :

అమ్మా! ఏంజేయను?పిల్లకి నాలుగో మాసము. గుర్తించలేకపోయాను. పంతులుగారు నాకొంప తీసారు.

రాజలక్ష్మి :

ఛీ! ఛీ! ఆయన పేరు నాకు చెప్పకు. కులం చెడుతుంది. వెధవకి కడుపు. తగత్తె.

అని గర్జించి, 'పో, అవతలకి పో' అని తలుపు దఢాలున వేసికొని లోనికిపోయింది.

౫

దాపగూడెంలోనుంచి రోదనధ్వని వినవస్తోంది. చుట్టుపక్కల వాళ్ళంతా ఆ గుడిసి దగ్గిర చేరారు. ఒక నులకమంచంమీద చంద్రి పడి గోంక్రిస్తోంది. ప్రక్కనేవున్న దొరుకసాని మందులు నూరిపోస్తోంది.

చంద్రితల్లికి మతి పోయింది. వెఱ్ఱి ఏడుపు గొంతెత్తిగా అరుస్తోంది. బలవంతాన గర్భపాతం చేసికొంది చంద్రి అని అందరికి తెలిసిపోయింది. ప్రతివారు ప్రకాశరావుని తిట్టిపోస్తూ వున్నారు.

చంద్రావస్థ మానసమయింది. చంద్రికి గోంక్రింపు ఎక్కువయిపోయింది. ధనుర్వాతము క్రమ్మింది. శరీరం అంతా కట్టె అయిపోయింది. అందులో జ్యోతి ఆరిపోయింది. ప్రాణవాయువులు లేచిపోయినవి. అంతా గొల్లుమన్నారు. ముసలి మూర్ఛపోయింది. ఇక పాప మామెకు దిక్కులేరు.

౬

సంజచీకటి పడుతోంది. ప్రకాశరావు వస్తున్నాడు. అతనికి పాపము మతిలేదు. నాటి నుండి రాజలక్ష్మి తనతో మాటలాడుటలేదు. ఆమెను చూచుటకే ప్రకాశరావు లజ్జితుడగుచున్నాడు.

అటు అల్లావుండగా, గ్రామంఅంతా అతనిని చూపిస్తున్నది. కేవలము తన మూలముననే చంద్రి యౌవనోజ్వలిత దేహం భస్మమైపోయింది. ఏదిక్కూలేని, ముసలిది, తనవల్లనే ఉన్మాదిని అయిపోయినది.

అల్లా అనుకొంటూ అతడు గ్రామసమీపానికివచ్చేసరికి తిట్టిపోయుచు భూతమువలె చంద్రితల్లి పైబడినది. పాపము ఆదరిపాటున నాతడువ్వెత్తుగా స్తంభితుడై పోయినాడు.

ముసలి అని తెలిసాక దానిని తప్పించుకొని యెట్లోవచ్చి యింట్లోపడినాడు.

౭

ప్రకాశరావు తనయింట్లో ప్రవేశించి తిన్నగా భార్యపడకగదిలోనికి పోయాడు. ఆమెను సమీపించి రెండుపాదములమీద చెయివైచి 'నీవు హృదయసౌందర్యశాలినివి, నేను మహా

పాపిని, క్షమించు,' అనికూలపడ్డాడు. మరల లేవలేదు. రాజలక్ష్మి మనసు కరిగిపోయింది. తక్షణం లేచి లేవతీయపోయినదిగాని ఆతడు లేవలేకపోయాడు. శరీరము చాల వేడిగావుంది. తీవ్రజ్వరమువచ్చినదని యామె తెలిసికొని, నౌఖరుని కేకవేసి వాని సహాయమున భర్తను శయ్యపై పరుండజేసినది.

తక్షణం డాక్టరుని పిలిపించింది. ఆయన వచ్చి రోగిని పరీక్షించి చాలా ప్రమాదజ్వరము 105 డిగ్రీలువుంది, జాగ్రత్తగా కనిపెట్టాలి అనిచెప్పి మందిచ్చి వెళ్ళిపోయినాడు.

ఆతడు వెళ్ళినతర్వాత రాజలక్ష్మి తాను భర్తయెడ చాలా కాఠిన్యముచూపితినని విచారింపసాగెను.

ప్రతిదినమూ, యిష్టదైవాన్ని ప్రార్థించుచూ రెండువారములు గడిపినది. ప్రకాశరావుకి జ్వరము తగ్గినది.

ఒకనాడు ప్రాతఃకాలము మెల్లిగా లేచి కూర్చొని, ప్రకాశరావు అన్నాడు:

'రాజ్యం! హిందూసతీధర్మము నీయందు మూర్తీభవించినది. భారతీయవనితలు క్షమాశాలినులు. వివాహవిచ్ఛేదము వారి మతము కాదు. ప్రియురాలా! నన్ను క్షమించావా హృదయపూర్వకంగా?

రాజలక్ష్మి :

అంతమాట మీరనకూడదు. నేను క్షమించుదాననా? నన్ను మీరే క్షమింపవలెను. భర్తృసేవకు పరిచారికల నియమించుట నా తప్పు. నేను స్వయముగా నాహృదయస్వామిని అర్చించి పవిత్రురాలనగుచున్నాను(అని ఆమె, భర్తపాదములు కన్నీటితో కడుగసాగెను.)

——పెమ్మరాజు రాజగోపాలము, బి. ఏ.

ధన్వంతరి నిఘంటువు

నిఖిలాయుర్వేదసార సర్వస్వవేదియగు ధన్వంతరిచే రచియింపబడిన నిఖిల పదార్థ నామగుణ ప్రతిపాదకమైన వైద్యనిఘంటురత్నము. ఇది సింగరాజు కామశాస్త్రుల వారిచే ఆంధ్రీకరింపబడినది. గవర్నమెంటు ఇండియన్ మెడికల్‌స్కూలులో ఉపాధ్యాయులుగా నుండిన కీ. శే. ఆయుర్వేదవిశారద, ఇ. సో. తి. వేంకటాచార్యులు, ఏ.ఎం.ఎ.సి. వారిచే పరిష్కరింపబడినది. ఈ గ్రంథముయొక్క ఐదవకూర్పు ప్రతులు చాలరోజుల క్రితమే అయిపోయినవి. వాని ప్రతులకొరకు అనేకులు పలువురు వ్రాసి ఆశాభంగము పొందియున్నారు. ఇపుడు ఆరవకూర్పు ముద్రించియున్నాము. పిడుగువారి వైద్యగ్రంథముల ప్రసిద్ధినిగూర్చి మీకు ప్రత్యేకముగ చెప్పనక్కరలేకనే తెలిసియున్నది. కావున ఈ గ్రంథమునకు వెంటనే ఆర్డరుపంపవలసినది. ప్రతి ఒక్కింటికి వెల రూ. 2-8-0.

పిడుగు - వేంకటకృష్ణారావు పంతులు,
2/40. పెద్దినాయని వీథి, మింటుబిల్డింగ్సు. మదరాసు.